

Luc. absence de recherche, simplicité [ἀ, περίσσις].

ἀ-περίστατος, *ος, ον*, non entouré de défenseurs, sans secours, isolé [ἀ, περίστημι].

ἀ-περιτμήτος, *ος, ον*, non circonscrit [ἀ, περιτέμνω].

ἀ-περιτρεπτος, *ος, ον*, qu'on ne peut tourner, immuable [ἀ, περιτρέπω].

ἀ-περιτροπος, *ος, ον*, qui ne revient pas [ἀ, περιτρέπω].

ἀ-περιττος, *υ*, ἀπέριστος.

ἀπέρφαντες, *part. aor. d'ἀπέρδω*.

ἀπερράγην, *υ*, ἀπορρήγνυμι.

ἀπέρρυσσα, *υ*, ἀπορρέω.

ἀπερρήθη, *ao. pass. d'ἀπιχρῶν*.

ἀπέρρηξα, *υ*, ἀπορρήγνυμι.

ἀπερρῶν, *υ*, ἀπορρέω.

ἀπέρρωγα, *υ*, ἀπορρήγνυμι.

ἀπ-ερυθιάω (*ao. απερυθρίασα, pf. ἀπρηυθίασα*) ne plus rougir, être impudent.

ἀπ-ερύκω (*impf. ἀπέρυκον, aor. ἀπέρυξα, fut. et pf. inus.*) écarter, repousser : τι από τινος, τινα τι, écarter de qqn qqe ch. (un danger, un obstacle, etc.) || *Moy.* s'abstenir, particul. garder le silence.

ἀπ-έρχομαι (*f. ἀπειμι, aor. 2 ἀπῆλθον, pf. ἀπελήλυθα*) s'en aller, s'éloigner, partir : απ. ἐκ τοῦ βίου, Luc. quitter la vie ; *fig.* απ. τοῦ λόγου, EUR. cesser de parler ; ἀπέρχεται : (ἡ νόσος) SOPH. (le mal) disparaît.

ἀπερῶ, *υ*, ἀπέϊπον.

ἀπερωεύς, *έως, έργ.* -ἦρος (ό) qui arrête [ἀπερωέω].

ἀπ-ερώω (*ao. opt. 2 sg. ἀπερωίσειας*) se retirer de, renoncer à, *gén.*

ἀπ-έρωτος, *ος, ον*, haineux [ἀπό, έρως, amour].

ἀπες, *2 sg. impér. aor. 2 ion. d'ἀφίημι*.

ἀπασα, *3 pl. impf. poét. d'ἀπειμι 1*.

ἀπέσθη, *ao. 2 d'ἀποσθέννυμι*.

ἀπ-εσθέομαι (*part. pf. pass. ἀπησθημένος*) être déshabillé [ἀπό, έσθής].

ἀπ-εσθίω (*f. ἀπέδομαι, ao. inus. pf. ἀπεδίδοχα*) manger, dévorer, *acc.*

ἀπέσομαι, *υ*, ἀπειμι 1.

ἀπέσεισα, *ao. d'ἀποσπένδω*.

ἀπεσοείται, *3 sg. f. έργ. d'ἀπειμι 1*.

ἀπεσούα, ἀπέσουτο, *υ*, ἀποσεύω.

ἀπέστασα, *ao. 1 dor. d'ἀφίστημι*.

ἀπέστηκε, *3 sg. ion. pl. q. pf. d'ἀφίστημι*.

ἀπέστην, ἀπέστησα, *υ*, ἀφίστημι.

ἀπεστράφατο, *3 pl. pl. q. pf. pass. ion. d'ἀποστρέφω*.

ἀπεστραμμένως, *adv.* en sens inverse [ἀποστρέφω].

ἀπεστός, οὖς (ἡ) éloignement, absence [ἀπειμι 1].

ἀπέσχημαι, ἀπέσχον, *υ*, ἀπέχω.

ἀ-πευθής, ἡς, ές : *1 pass.* dont on n'a pas entendu parler, inconnu || *2 act.* ignorant de [ἀ, πυνθάνομαι].

ἀπ-ευθύω : *1* redresser || *2* placer ou maintenir droit : χέρας δεσμοῖς απ. SOPH. lier les mains droit. *c.* à d. derrière le dos ; *fig.* diriger (un Etat, les affaires).

ἀπευκταίος, *α, ον, et ἀπευκτός, ἡ, ον*, détestable, odieux [ἀπέχομαι].

ἀπ-ευνάζω (*part. aor. pass. ἀπεινασθεῖς*) bercer, assourir.

ἀπεύχτος, *ος, ον, c.* ἀπευκτός.

ἀπ-εύχομαι (*ao. ἀπεινάμην*) s'efforcer de détourner par des prières, *acc.*

ἀπ-ευονιάω, vendre à bon marché.

ἀπέφθινεν, *3 pl. έργ. aor. 1 pass. d'ἀποφθίνω*.

ἀπέφθιτο, *3 sg. aor. 2 pass. έργ. d'ἀποφθίνω*.

ἀπ-εφθος, *ος, ον*, cuit et recuit, d'ou épuré [*p.* *ἔφεθος, d'ἀφέω].

ἀπ-εχθαίρω (*ao. ἀπῆχθηρα*) *1* détester, haïr || *2* rendre odieux : τινα τι, qqe ch. à qqn.

ἀπ-εχθάνομαι (*impf. ἀπῆχθανόμην, f. ἀπεχθήσομαι, aor. 2 ἀπῆχθόμην, pf. ἀπῆχθημαι*) *1 pass.* devenir odieux ; à l'*ao.* *2* être haï, être odieux || *II Moy.* haïr, poursuivre de sa haine.

ἀπέχθεια, *ας (ἡ)* haine [ἀπεχθής].

ἀπεχθής, ἡς, ές, odieux [ἀπεχθανομαι].

ἀπ-εχθομαι, *c.* ἀπεχθάνομαι.

ἀπεχθός, *adv.* avec haine [ἀπεχθής].

ἀπέχη, *3 sg. impf. d'ἀποχράω*.

ἀπ-έχω (*impf. ἀπέχων, f. ἀφέξω, aor. 2 ἀπέσχω*) *1 tr.* *1* tenir éloigné : απ. νῆα νήσων, OP. retenir un vaisseau loin des îles ; *p.* suite, éloigner : Τυδεὸς υἱὸν απ. Ἰλίου, IL. éloigner d'Ilion le fils de Tydée ; τὰς βοὸς τὸν ταύρον, ESCHL. éloigner le taureau de la génisse ; απ. τινα τι, écarter de qqn (une menace, un danger, etc.), d'ou protéger qqn contre qqe ch. ; οὐδὲν ἀπέχει, avec l'*inf.* rien n'empêche de || *2* tenir de la main de qqn, recevoir : μισθόν, un salaire ; καρπὸν, recueillir le fruit de || *II intr.* être distant, éloigné de, *gén.* ou avec από ; *fig.* être éloigné : τοῦ λέγειν, τοῦ ποιεῖν, ISOCR. de dire, de faire.

|| *Moy.* ἀπέχομαι (*f. ἀφέξομαι, aor. 2 ἀπεσχόμην, pf. ἀπέσχημαι*) *1 tr.* tenir éloigné, éloigner : ἀθανάτων απ. χεῖρας, ESCHL. tenir ses mains éloignées des immortels, se garder de toucher aux immortels || *2 intr.* se tenir éloigné de, s'abstenir : πολέμου, IL. de combattre ; τινος, OP. épargner qqn ; απ. τοῦ et l'*inf.* ; απ. μή et l'*inf.* ; απ. τὸ μή et l'*inf.* s'abstenir de, etc.

ἀπεψύγη, *υ*, ἀποψύγω.

ἀπέψω, *ion. c.* ἀφέψω.

ἀπέων, *part. prés. d'ἀπειμι 1*.

ἀπέωσα, ἀπέωσθαι, *ao. act. et inf. pf. pass. d'ἀπωθέω*.

ἀπηγγέλην, ἀπήγγελον, *ao. 2 pass. et act. d'ἀπαγγέλλω*.

ἀπηγέομαι, ἀπήγημα, ἀπήγησις, *ion. c.* ἀφηγέομαι, ἀφήγημα, ἀφήγησις.

ἀπήγξα, *ao. d'ἀπάγω*.

ἀπήειν, *υ*, ἀπειμι 2.

ἀπήκα, *ao. 1 ion. d'ἀφίημι*.

ἀπήκαζον, ἀπήκασα, *impf. et aor. d'ἀπεινάζω*.

ἀπηκριδωμένως, *adv.* très exactement [ἀπακριβῶς].

ἀπήλααν, *υ*, ἀπελάω 2.

ἀπήλαθην, *υ*, ἀπελάων.

ἀπήλαον, *υ*, ἀπελάω 2.

ἀπήλασα, *υ*, ἀπελάων.

ἀπήλαον, *incorr. p. ἀπέλαον, impf. d'ἀπολάω*.

ἀπ-ηλεγώς, *adv.* sans s'inquiéter, ouvertement, franchement [ἀπό, ἄλεγω].

ἀπήλεγξα, *υ*, ἀπελέγω.